

Sygn. akt V U 301/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu 4 listopada 2021 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Ł. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 października 2020 roku

znak (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Ł. K. prawo do zasiłku chorobowego od 11.04.2019r. do 10.05.2019r. po ustaniu zatrudnienia w (...) S.A. w K. oraz zwalnia go z obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za ww. okres.

Sygn. akt V U 301/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 października 2020 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Ł. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku po ustaniu zatrudnienia w (...) S.A. z siedzibą w K. oraz zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za ww. okres w kwocie 3.891 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony wykorzystywał okres niezdolności niezgodnie z przeznaczeniem, gdyż 9 kwietnia 2019 roku nie stawił się na badanie lekarza orzecznika ZUS, a zaświadczenie lekarskie za okres 28 marca 2019 roku do 10 kwietnia 2019 roku utraciło ważność. Wskazał, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku w sprawie o sygn. akt VU 181/19, przyznano ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 28 marca 2019 roku do 9 kwietnia 2019 roku oraz wskazano brak obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku za ww. okres. Podniósł, że w pozostałym zakresie oddalono odwołanie. Według ZUS, ubezpieczonemu nie przysługiwało więc prawo do zasiłku chorobowego za dalszy okres, tj. od 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku w związku z powstaniem niezdolności do pracy później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę wydanej decyzji i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okres 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku i uznanie braku obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku za ww. okres. Przyznał, że wyrokiem z 25 lutego 2020 roku tut. Sąd przyznał mu zasiłek chorobowy za okres od 28 marca 2019

roku do 9 kwietnia 2019 roku, tj. 13 dni. Nie zgodził się z twierdzeniem ZUS, że w dniu 10 kwietnia 2019 roku był zdrowy i w związku z tym nie przysługiwało mu prawo do zasiłku chorobowego, gdyż nie miał ciągłości niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony Ł. K. był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w K. od 19 czerwca 2017 roku do 31 grudnia 2018 roku. Ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z występującą u niego depresją do maja 2019 roku. Zwolnienia obejmowały m.in. okres od 28 marca 2019 roku do 10 kwietnia 2019 roku oraz od 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku. W celu przeprowadzenia kontroli odnośnie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy oraz wystawionego z tego tytułu zaświadczenia lekarskiego, ubezpieczony został wezwany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, które miało zostać przeprowadzone 9 kwietnia 2019 roku. Przesyłka z wezwaniem na badanie została awizowana.

Decyzją z 6 czerwca 2019 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu zasiłku chorobowego za okres od 28 marca 2019 roku do 10 kwietnia 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego przypadającego po ustaniu zatrudnienia w (...) S.A. oraz zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 28 marca 2019 roku do 9 kwietnia 2019 roku w kwocie 1.686,10 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia.

Ubezpieczony złożył odwołanie od decyzji z 6 czerwca 2019 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z 25 lutego 2020 roku w sprawie o sygn. akt VU 181/19, przyznano ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 28 marca 2019 roku do 9 kwietnia 2019 roku oraz wskazano brak obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku za ww. okres. Oddalone zaś zostało odwołanie odnośnie prawa do zasiłku chorobowego za 10 kwietnia 2019 roku albowiem Sąd uznał winę ubezpieczonego w związku z nie stawieniem się na badanie u lekarza orzecznika.

Niezdolność do pracy związana z depresją trwała m.in. w okresie 28 marca 2019 roku do 10 kwietnia 2019 roku oraz od 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku.

Decyzją z 7 października 2020 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku po ustaniu zatrudnienia w (...) S.A. z siedzibą w K. oraz zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za ww. okres w kwocie 3.891 zł.

Dowód: akta organu rentowego:

- decyzja ZUS z 06.06.2019r.,
- protokół ZUS z 06.06.2019 r.,
- wyrok SR w Rybniku VU 181/19 z 25.02.2020 r. wraz z uzasadnieniem,
- pismo ZUS z 27.04.2020 r.,
- zestawienie zaświadczeń ubezpieczenia,
- decyzja ZUS z 07.10.2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru,
- karta zasiłkowa,

akta SR w Rybniku VU 181/19

przesłuchanie ubezpieczonego k. 15v, opinia biegłego z zakresu psychiatrii S. C. k.18-20

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o opinię biegłego z zakresu psychiatrii i przesłuchanie ubezpieczonego, które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniała tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe niezdolność ubezpieczonego do pracy spowodowana była depresją i trwała łącznie od 13 listopada 2018 roku do 10 maja 2019 roku. Z przesłuchania ubezpieczonego oraz niekwestionowanej opinii biegłego z zakresu psychiatrii jednoznacznie wynika, że ubezpieczony był niezdolny do pracy także 10 kwietnia 2019 roku (za który to dzień wystawione zaświadczenie lekarskie utraciło ważność w związku z niestawiennictwem na badanie) oraz w kolejnych dniach. A zatem podkreślana przez organ przerwą (10.04.2021 r.) w niezdolności ubezpieczonego do pracy miała tylko charakter formalny a nie faktyczny. Bezspornie więc niezdolność ubezpieczonego trwała bez przerwy (była ciągła) i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu Ł. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 kwietnia 2019 roku do 10 maja 2019 roku po ustaniu zatrudnienia w (...) S.A. z siedzibą w K. i zwolnił go z obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za ww. okres.